

doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph.D.
ministr kultury

V Praze dne 5. června 2019
Č.j.: MK 40771/2019 OLP

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), jsem na základě rozkladu ze dne 14. 2. 2019 (doplněn podáním ze dne 3. 3. 2019), který podal přípravný výbor Konopné církve, označované rovněž jako „náboženská společnost Chrám Přírody“ (dále též „Konopná církev“) ve složení Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. ledna 1962, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov – Ospělov, doručovací adresa Cannabis is The Cure, z.s. , Open Royal Academy, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc, ID datové schránky: 4ex7c9p (zmocněnec jednající jménem přípravného výboru), Jiří Kult, nar. 24. září 1978, bytem Úpická 690, 542 33 Rtně v Podkrkonoší a Martin Očenášek, nar. 24. března 1991, bytem Na Sídlišti 280, 783 49 Lutín (dále též „účastník“ nebo „podatel rozkladu“), přezkoumal rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 8004/2019 OC ze dne 28. 1. 2019 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo ve věci návrhu přípravného výboru na registraci Konopné církve, který byl podán dne 14. 7. 2016, rozhodnuto podle ustanovení § 14 odst. 3 ve spojení s § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 3/2002 Sb.“) a podle ustanovení § 67 správního řádu tak, že registrace Konopné církve se zamítá.

Ve smyslu § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu je účastníkem řízení podatel rozkladu.

Podle § 152 odst. 6 písm. b), § 152 odst. 5 a § 90 odst. 5 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

n á s l e d o v n ě :

**rozklad se zamítá
a rozkladem napadené rozhodnutí
se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ministerstvo obdrželo dne 14. 7. 2016 návrh účastníka na registraci Konopné církve. V souladu s ustanovením § 44 odst. 1 správního řádu Ministerstvo kultury zahájilo dne 14. července 2016 správní řízení ve věci registrace Konopné církve.

Ministerstvo shledalo návrh účastníka řízení na registraci Konopné církve zjevně nepřipustným, neboť předmět činnosti a víry členů Konopné církve, tj. víra v prospěšnost rostliny s názvem konopí seté (*Cannabis sativa*) a její šíření, nelze zahrnout pod pojem náboženství. Z předchozí úřední činnosti byly ministerstvu známy informace, týkající se Konopné církve, kdy např. členka Konopné církve požádala dne 29. 1. 2016 ministerstvo o posouzení stanov Konopné církve, další člen Konopné církve požádal ministerstvo dne 18. února 2016 o vydání stanoviska, tedy již před doručením návrhu na registraci Konopné církve bylo ministerstvu známo, že předmět činnosti a víry členů Konopné církve, tj. víra v prospěšnost rostliny s názvem konopí seté (*Cannabis sativa*) a její šíření, nelze zahrnout pod pojem náboženství, přičemž se mimo jiné jedná o rostlinu, obsahující omamnou látku a nakládání s touto rostlinou je regulováno zákonem. Stejně tak neshledalo ministerstvo zásah do svobody náboženského vyznání, neboť víru spočívající primárně v uctívání a distribuci omamné látky nelze zahrnout pod rozsah tohoto ústavního práva. Podaný návrh proto ministerstvo bez dalšího nepřezkoumávalo a usnesení č.j. MK 51095/2016 OC ze dne 11. 8. 2016 řízení zastavilo.

Účastník podal proti usnesení ministerstva rozklad, který pak ministr kultury zamítl rozhodnutím č.j. MK 78898/2016 OLP ze dne 22. 12. 2016 a napadené usnesení jím potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí účastník podal správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Dne 16. 4. 2018 byl ministerstvu doručen rozsudek uvedeného soudu č.j. 11A 1/2017-388 ze dne 15. 3. 2018, kterým bylo zrušeno prvoinstanční usnesení a druhoinstanční rozhodnutí správního orgánu a věc byla vrácena ministerstvu kultury k dalšímu řízení. Soud shledal postup správních orgánů nezákonným, neboť k závěru o zjevné právní nepřipustnosti žádosti o registraci církve došel správní orgán I. stupně fakticky na základě jejího meritorního posouzení, tedy poté, co hodnotil víru členů k registraci navrhované církve, provedl výklad neurčitého právního pojmu „náboženství“, a pod tento pojem podřadil skutkový stav z žádosti se podávající. Závěr o tom, že Konopná církev nenaplnuje charakteristiku církve a náboženské společnosti, zjevně nebyl zřejmý na první pohled, nýbrž až po provedeném hodnocení znaků náležejících církvím. Soud má za to, že jde již o hodnocení splnění podmínek předpokládaných § 5 zákona, tedy postup, který má, je-li shledáno jejich nesplnění, vyústit k zamítnutí registrace podle § 14 odst. 3 ve spojení s § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 3/2002 Sb., nikoliv v zastavení řízení pro zjevnou právní nepřipustnost. Na základě shora uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s., zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť důvody zrušení rozhodnutí se vztahují i k tomuto rozhodnutí, a zavázal správní orgány právním názorem soudu, tedy o návrhu na registraci církve meritorně rozhodnout. K namítané délce řízení soud uvedl, že lhůta k vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu správními orgány fakticky dodržena nebyla, tato skutečnost však v daném případě nemá vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

Ministerstvo kultury, vázáno právním názorem soudu, pokračovalo po doručení rozsudku a správního spisu v dalším řízení.

Dne 29. 8. 2018 ministerstvo zaslalo účastníkovi výzvu č.j. MK 52644/2018 OC ze dne 24. 8. 2018 k doplnění návrhu na registraci Konopné církve s podrobnou specifikací, jaké skutečnosti je třeba uvést pro doplnění návrhu na registraci, tedy základní charakteristiky a textu základního dokumentu Konopné církve s tím, že ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení této výzvy má návrh na registraci doplnit. Účastník byl poučen, že může písemně požádat o přiměřené prodloužení lhůty. Účastník řízení převzal výzvu dne 7. 9. 2018. Ke dni vydání rozkladem napadeného rozhodnutí návrh na registraci nedoplnil. Dne 27. 8. 2018 zaslalo ministerstvo účastníkovi řízení pod čj. MK 54425/2018 OC oznámení o pokračování v řízení o návrhu na registraci církve a náboženské společnosti Konopná církev. Oznámení účastník řízení převzal dne 6. 9. 2018.

Dne 3. 9. 2018 rozhodlo ministerstvo o ustanovení znalce, doc. PhDr. Davida Václavíka, Ph.D., k posouzení charakteru, činnosti a učení Konopné církve s důrazem na upřesňující otázky. Lhůta pro vypracování znaleckého posudku byla stanovena do 10. 12. 2018. Dne 10. 9. 2018 zaslalo ministerstvo účastníkovi řízení vyrozumění o ustanovení znalce v řízení o návrhu na registraci církve a náboženské společnosti Konopná církev (účastník jej převzal dne 19. 9. 2018).

Vzhledem k tomu, že účastník řízení nereagoval na výzvu ministerstva ze dne 24. 8. 2018 na doplnění návrhu na registraci, zaslalo mu, nad rámec svých zákonných povinností, dne 20. 11. 2018 vyrozumění o tom, že mu byla dne 24. 8. 2018 zaslána výzva k doplnění návrhu a tímto mu dává ministerstvo ještě další možnost doplnit jeho návrh na registraci Konopné církve do 10. 12. 2018. Toto vyrozumění bylo zasláno jak na adresu účastníka řízení, tak i do jím uvedené datové schránky. Dále ministerstvo účastníkovi řízení sdělilo, že o návrhu na registraci Konopné církve rozhodne neprodleně po vyhotovení znaleckého posudku, o kterém byl účastník řízení vyrozuměn sdělením ze dne 10. 9. 2018.

Dne 19. 12. 2018 převzal účastník řízení z datové schránky sdělení ministerstva ze dne 18. prosince 2018, čj. MK 83504/2018 OC, o ukončení shromažďování podkladů rozhodnutí v řízení o registraci Konopné církve s poučením, že má možnost nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se ve stanovené lhůtě před vydáním rozhodnutí ve věci ke shromážděným podkladům. Možnosti nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se ke shromážděným podkladům ve stanovené lhůtě před vydáním rozhodnutí ve věci účastník nevyužil. Ministerstvo tedy přistoupilo k rozhodnutí ve věci samé.

Na základě vyhodnocení shromážděných podkladů Ministerstvo kultury vydalo rozkladem napadené rozhodnutí č.j. MK 8004/2019 OC ze dne 28. 1. 2019, kterým rozhodlo o návrhu přípravného výboru tak, že se registrace Konopné církve zamítá, a to s následujícím odůvodněním:

„Podle § 10 odst. 2 a odst. 3 zákona musí návrh na registraci církve a náboženské společnosti obsahovat základní charakteristiku církve a náboženské společnosti, jejího učení a poslání, zápis o založení církve a náboženské společnosti na území České republiky, v originále podpisy nejméně 300 zletilých občanů České republiky nebo cizinců s trvalým pobytem v České republice hlásících se k této církvi a náboženské společnosti, s uvedením jejich osobních údajů podle tohoto zákona a s uvedením totožného textu na každém podpisovém archu, který uvádí plný název církve a náboženské společnosti, sbírající podpisy pro účel její registrace, a z něhož je patrné, že podpisový arch je podepisován pouze osobou hlásící se k této církvi a náboženské společnosti a základní dokument.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. neobsahuje-li návrh na registraci církve a náboženské společnosti všechny náležitosti podle tohoto zákona, ministerstvo určí lhůtu pro doplnění údajů v trvání alespoň 1 měsíce ode dne doručení výzvy. Ta uplynula dne 7. 10. 2018. Účastník řízení se s výzvou prokazatelně seznámil, ale svůj návrh nedoplnil.

Podle § 14 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. ministerstvo při řízení o registraci církve a náboženské společnosti přezkoumá, zda návrh na registraci podává osoba splňující podmínky stanovené tímto zákonem, zda návrh na registraci obsahuje všechny náležitosti stanovené tímto zákonem a zda činnost církve a náboženské společnosti není v rozporu s jejím základním dokumentem a s podmínkami stanovenými tímto zákonem.

Podle § 14 odst. 3 zákona č. 3/2002 Sb. neodpovídají-li údaje v návrhu na registraci podle odst. 1 skutečnému stavu věci anebo nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 1, rozhodne ministerstvo, že se registrace církve a náboženské společnosti zamítá.

Pro meritorní rozhodnutí je předně třeba zhodnotit, zda Konopná církev splňuje vymezení církve a náboženské společnosti podle § 3 písm. a) zákona. Z dokumentů zaslaných účastníkem řízení vyplývají následující informace o věrouce Konopné církve: Posláním Konopné církve je šíření vzdělanosti a víry v prospěšnost konopí. Heslo „Jsme škola, banka a pojišťovna“. Základními aspekty víry jsou: „Konopí není prekursor. Konopí je dar od Boha! Pěstuj lásku a dobré zdraví. Konopí je dar pro lidstvo a slouží také jako prostředek komunikace s dobrem, které je v každém z nás. Konopí je lék a nejužitečnější národohospodářská plodina“. Konopná církev neomezuje víru členů „ať v jakéhokoliv Boha, Alláha, Budhu, Ježíše nebo v sebe sama“. Posláním Konopné církve je i zastupování jejích členů ve věcech ochrany zdraví a ochrany před diskriminací.

Podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona se církev a náboženská společnost stává právnickou osobou registrací. Podle § 3 písm. a) zákona je církví a náboženskou společností dobrovolné společenství osob s vlastní strukturou, orgány, vnitřními předpisy, náboženskými obřady a projevy víry, založené za účelem vyznávání náboženské víry veřejně či soukromě, např. shromažďováním, bohoslužbami, vyučováním, duchovními službami či obecně prospěšnou činností. Proces registrace církví v České republice představuje realizaci práva na svobodu náboženského vyznání spočívajícím ve sdružování věřících.

Jelikož český právní řád neposkytuje definici náboženství a ani tuto definici neobsahuje žádné z dosavadních rozhodnutí českých soudů, přistoupil správní orgán k jeho jazykovému výkladu a vymezení tak, aby bylo dostatečně obecné a nevyklučovalo netradiční formy spirituality, ale současně i natolik určité, aby vyloučilo nereligiózní jevy. Při hledání hranice mezi tím, co náboženství je a co nikoliv, dovedl správní orgán, že obsahem pojmu náboženství je vztahování lidské osoby k určitému člověka přesahujícímu zdroji smyslu a hodnoty, který bývá často označován jako Bůh, božství, absolutno apod. Zcela zásadní je zde osobní odpověď individuálního věřícího na nabídku, kterou náboženství představuje.

Pokud jde o definici pojmu náboženství v judikatuře, nejkompaktnější nabízí soudy Spojených států amerických. S ohledem na to, že také v jurisdikci USA není pojem náboženství (náboženská víra, náboženské vyznání) legálně definován, lze úvahy amerických soudů o vymezení pojmu použít také mutatis mutandis pro účely úvah správního orgánu. Ucelenou definici náboženské víry podal v roce 1996 federální odvolací soud pro 10. obvod ve věci *United States v. Meyers*. Podle soudu je náboženství identifikováno následujícími faktory: Konečné odůvodnění – náboženství vypovídá o základních otázkách života, jeho

smyslu, smrti. Adresuje otázky existenciální povahy, úlohy člověka v univerzu, účelu lidského života apod. Metafyzická víra - náboženství je zpravidla metafyzické, tj. vypovídá o realitě smyslu nepřístupné. Etický systém - náboženství zpravidla přináší určitý systém norem jednání, způsob života, vyjadřuje se o tom, co je dobré a špatné, morální a nemorální, spravedlivé a nespravedlivé. Tento etický systém často ukládá povinnosti, jejichž zdroj je třeba hledat ve vyšší síle, duchovnu, popření ryze vlastního zájmu. Komplexnost - náboženská víra je zpravidla komplexní, tj. neomezuje se na určité dílčí učení, neposkytuje odpověď na dílčí otázku, ale nabízí ucelený pohled na svět. Náboženství zpravidla doprovázejí určité vnější znaky, jako je osoba zakladatele (proroka, učitele, svatých), posvátné spisy, místa kultu, která jsou posvátná (kostely, synagogy, pyramidy apod.), přítomnost duchovních, kteří náboženskou víru uchovávají a předávají dále, náboženské obřady, organizační struktura, svátky, posty, určitý způsob oblékání nebo jiné vnější úpravy, misijní povaha.

Pojmem náboženství se také zabýval v roce 2016 federální soud v americké Nebrasce, který konstatoval, že ochrana náboženského vyznání nemůže být chápána jako ochrana jakéhokoliv přesvědčení. Podle soudu lze náboženství vymezit zásadami: zabývá se zásadními a definitivními otázkami ve vztahu k hlubokým a nezávažným záležitostem, je ze své podstaty všeobjímající, je tvořeno systémem přesvědčení, nikoliv učením o jednotlivosti a je často rozpoznatelné na základě přítomnosti jistých formálních znaků.

Pokud jde o evropskou právní úpravu, článek 9 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) zaručuje svobodu „myšlení, svědomí a náboženského vyznání“. Stejně pojmy používá také čl. 15 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 18 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech či čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) rozlišuje přesvědčení a náboženské vyznání. Přesvědčení zahrnuje různé typy světových názorů, které musí vždy představovat souvislý a koherentní pohled na základní otázky existence jedince a fungování společnosti. Vymezení pojmu náboženského vyznání judikatura ESLP nepodává, avšak vztahuje na něj obecný požadavek přesvědčivosti, vážnosti, soudržnosti a důležitosti, který je kladen na jakékoliv přesvědčení.

S ohledem na výše uvedené lze dospět k závěru, že náboženství (náboženská víra, náboženské vyznání) je přesvědčení, jehož předmětem je člověka přesahující zdroj smyslu a hodnoty. Toto přesvědčení nabývá určité intenzity důležitosti a vážnosti, takže zakládá věřícímu povinnosti, kterými je vázán ve svém svědomí.

Pokud jde o judikaturu, týkající se uctívání marihuany, seznámilo se Ministerstvo kultury i se zahraniční judikaturou, která nabízí několik soudních rozhodnutí. V roce 2016 posuzoval federální odvolací soud pro 9. obvod případ církve z Havaje, která namítala, že restrikce konzumace marihuany představuje podstatné omezení náboženské svobody, neboť marihuana je konzumována v této církvi v rámci náboženských rituálů. Federální odvolací soud dospěl k závěru, že se nejedná o podstatné omezení náboženské svobody. Ve věci *United States v. Meyers* byl pan Meyers trestně stíhaný za distribuci marihuany. Bránil se tím, že je duchovním Církve marihuany a že jeho náboženské přesvědčení ho opravňuje k užívání, vlastnění, pěstování a distribuci marihuany k dobru celé planety i lidstva. Soud zkoumal, zda lze toto přesvědčení označit za náboženskou víru a dospěl k závěru, že nikoliv, neboť jde spíše o určitý životní styl.

Rovněž výbor OSN pro lidská práva zaujal stanovisko ve věci M.A.B., W.A.T. a J.-A.Y.T. proti Kanadě, kde se skupina kanadských občanů označovala za příslušníky Shromáždění univerzální církve, mezi jejíž svátosti patřila také marihuana. Ve svém trestním stíhání se odvolávali na svobodu náboženského vyznání. Výbor OSN pro lidská práva mimo jiné v rozhodnutí uvedl, že „víra spočívající primárně nebo výlučně v uctívání a distribuci drog nemůže být rozumně zahrnuta do rozsahu svobody náboženského vyznání“.

Pokud jde o věrouku Konopné církve, tato se vztahuje pouze k dílčímu aspektu lidské existence, a to k prospěšnosti konopí. Tuto skutečnost Konopná církev výslovně uvádí v základním dokumentu. Rovněž jednotlivé články modlitby „vyznání víry“ se (až na jeden případ) vztahují pouze ke konopí. Absenci náboženské víry Konopná církev výslovně uznává, když v základním dokumentu uvádí, že „neomezuje víru členů, ať v jakéhokoliv Boha, Alláha, Budhu, Ježíše nebo v sebe sama“. Také heslo „Jsme škola, banka a pojišťovna“ svědčí o absenci cíle spočívajícího ve vyznávání náboženské víry. Přesvědčení členů Konopné církve koresponduje s výše uvedenými rozhodnutími zahraničních soudů a výboru OSN pro lidská práva.

V průběhu registračního řízení byl účastník řízení opakovaně vyzván, aby podrobněji uvedl, v čem spatřuje předmět náboženské víry Konopné církve, resp. aby odstranil nedostatky při podání návrhu na registraci. Na tuto výzvu správního orgánu a její následnou urgenci, účastník řízení nereagoval. Reagoval na písemnost ministerstva v jediném případě, týkajícím se žádosti o zdůvodnění opakovaného zasílání částky ve výši 1 Kč na účet ministerstva, a to těmito slovy: „Vy si na ministerstvech vypomáháte? Fízlové s justicí, církevníci s pedofily, zemědělci s prokurátory, atd. a nevíte, co je datová schránka, abyste nám tam posílali rozhodnutí s těmi slohovými pracemi od soudružky Bendové? Tak laskavě soudružka Bendová zašle všechna rozhodnutí ze srpna září do datovky a řádně je označí, jste ministerstvo kultury, ne ministerstvo debilů! DD.“

Dne 3. 12. 2018 obdrželo ministerstvo znalecký posudek znalce doc. PhDr. Davida Václavíka, Ph.D., ve věci odborného posouzení žádosti Konopné církve o její registraci jako náboženské společnosti podle zákona. Znalec uvedl mimo jiné, že vědecké disciplíny, zejména religionistika, sociologie a antropologie, které se věnují studiu náboženství, se jednoznačně neshodnou na obecné definici náboženství. Dostupné informace o Konopné církvi neposkytují dostatek relevantních informací, aby bylo možné zodpovědně rozhodnout, zda daná skupina splňuje definiční znaky náboženské skupiny. V základním dokumentu Konopné církve jsou v bodě 2 – Poslání církve/náboženské společnosti a základní články víry, formulace příliš vágní („Konopí není prekurzor. Konopí je dar od Boha! Pěstuj lásku a dobré zdraví.“), velmi obecné („Konopná církev neomezuje víru členů, ať je v jakéhokoliv Boha, Alláha, Budhu, Ježíše nebo v sebe sama.“), a ne zcela srozumitelné („Jsme škola, banka a pojišťovna.“). Dostupné dokumenty se zmiňují o potřebě chránit (zejména právně) uživatele konopí a propagovat konopí jako užitečnou plodinu a lék. Znalec uvádí, že má dojem, že hlavním předmětem činnosti Konopné církve je dekriminace konopí a jeho uznání za významnou kulturní rostlinu s širokým ekonomickým, medicínským a kulturním využitím. Na oficiálních stránkách Konopné církve, ani ve veřejně přístupných zdrojích, nejsou k nalezení informace o tom, zda provádí Konopná církev nějaké náboženské obřady. I když oficiální dokumenty Konopné církve uvádí existenci duchovních (velekněz, kancléř, pastoři, starší a zahradníci), nikde nevymezuje jejich roli a kompetence v obřadech, zvláště v těch, u nichž se dá předpokládat výrazně institucionální rozměr (zasvěcení, blahořečení). Dokumenty Konopné církve, předložené k registraci, se sice zmiňují o seminářích a zahradnických centrech, u nichž by se dalo předpokládat, že by se v jejich rámci mohly odehrávat obřady a s

nimi spojené rituály, nicméně znalec konstatuje, že činnost seminářů a zahradnictví předpokládá především osvětovou činnost stran širokého užití konopí a potřeby jeho dekriminace a jejich náboženské působení není zatím jasné.

Znalec v posudku dále uvádí, že Konopná církev otevřeně hlásá náboženskou toleranci a respekt k druhým názorům. Žádná ze známých aktivit Konopné církve nemá charakter aktivity vedoucí k vytváření fyzického či psychického nátlaku. Problematika rodinného a soukromého života se nikde neobjevuje a zdá se, že pro Konopnou církev není relevantní. Taktéž z dostupných materiálů nevyplývá, že by Konopná církev omezovala právo nezletilých na vzdělávání, nebo že by zabraňovala nezletilým přijmout zdravotní péči odpovídající jejich zdravotnímu stavu. V dokumentech, které Konopná církev předložila pro proces registrace, je ale celá řada informací, které se nedají ověřit.

Závěrem znalec shrnul, že i přes vědomí toho, že zejména alternativní náboženské skupiny nemusí mít vždy do hloubky propracované učení (systém víry) a ten se dokonce může dovolávat jen na tzv. „obecné pravdy“, u Konopné církve jsou dostupné informace příliš neúplné a místy i matoucí a nesrozumitelné, a to tak, že je opravdu obtížné vůbec vymezit, co je podstatou učení této skupiny, pomineme-li skutečnost, že by jí měla být rehabilitace konopí jako významné kulturní a všestranně využitelné plodiny. Ve světě existují i jiná náboženská hnutí či kultury, v nichž významnou roli hraje uctívání posvátné rostliny, nicméně ta jsou vždy propojena s šířeji založeným postojem ke světu, zejména pak s pojetím člověka, jeho postavením a rolí v přírodě a v neposlední řadě právě se sakralizací přírody. Z dokumentů, předložených ministerstvu pro registraci Konopné církve, jednoznačně vyplývá, že jádrem „učení“ je rehabilitace a tím i legalizace užívání konopí pro různé účely.

Ministerstvo považuje za nezbytné uvést, že církve a náboženské společnosti nevznikají uznáním či registrací ze strany státní moci, ale jsou jimi, pokud splňují znaky církve a náboženské společnosti, uvedené v § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. Právní subjektivita není jejich pojmovým znakem. Zákon rozeznává církve a náboženské společnosti, registrované církve a náboženské společnosti a registrované církve a náboženské společnosti, kterým bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštních práv. Jen ta církve a náboženská společnost, která splní podmínky, dané zákonem, má právo na přiznání právní subjektivity. Pokud podmínky nesplňuje a není tak registrována, neznamená to podle českého Ústavního soudu (I. ÚS 708/02 ze dne 30. 11. 2004) zásah do výkonu základních práv osob hlásících se k této církvi.

Na základě shora uvedených skutečností dospělo ministerstvo k závěru, že Konopná církev nesplňuje zákonem stanovené podmínky vymezení církve a náboženské společnosti podle § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. a nezbyvá, než návrh účastníka na registraci Konopné církve ze dne 14. 7. 2016, zamítnout.

Výše citované rozhodnutí Ministerstva kultury bylo dne 1. 2. 2019 doručeno do datové schránky spolku Cannabis is The Cure, z.s., kam si účastník vyžádal doručování. Toto rozhodnutí pak účastník napadl rozkladem ze dne 14. 2. 2017, kterým se domáhá následujícího:

1) Aby ministr kultury řízení přerušil a prostřednictvím Městského soudu v Praze požádal o položení v příloze uvedených 11 předběžných otázek Soudnímu dvoru, které budou uvozeny touto primární předběžnou otázkou: „Je třeba čl. 5 směrnice 2010/53/EU ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 Município de Palmela upřesnil, že

se nevyžadovat neoznamené technické předpisy vztahuje jen na dotčené technické předpisy (požadavky) a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návěťm § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí, a nemohou nevyžadovat daných technických předpisů de facto odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?“

2) Protože se domníváme, že přerušení řízení z důvodu porušení nadřazených právních norem nepříslušejících rozhodnout správnímu orgánu a pro posouzení zákonodárcem daných podmínek registrace sboru nemá přímého dopadu, toliko na vlastní život sboru, navrhuje, aby ministr kultury rozhodnutí dne 28. ledna 2019, č.j. MK 8004/2019 OC pro výše uvedené nezákonné rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu zrušil a věc se závazným právním názorem vrátil zpět k novému projednání s tím, že ministerstvo je povinno nejprve vyčkat na doložení změn zakladatelských listin sboru s termínem zpracování do 21.3.2019 a termínem k odeslání ministerstvu do sedmi dnů ode dne 21. 3. 2019.

3) Přikázal ministerstvu nadále používat v označení sboru název Chrám Přírody v souladu s § 127 občanského zákoníku a § 37 odst. 2 správního řádu. "

Účastník v rozkladu namítá mj. průtahy ve správním řízení, vadné označení účastníka řízení, nevydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, zasílání písemností jak do datové schránky, tak na adresu zmocněnce, nezaslání znaleckého posudku a nevyčkání do dne 21. 3. 2019, kdy má probíhat celková revize zakladatelské listiny a ústavy náboženské společnosti. Dále rozklad obsahuje celou řadu námitek a tvrzení, která nemají souvislost se správním řízením o registraci Konopné církve.

V podání ze dne 3. 3. 2019, kterým účastník doplnil rozklad, je navrhováno, aby o výše uvedeném rozkladu rozhodoval ministr (nyní ministryně) spravedlnosti, alternativně ministryně financí, a to s ohledem na vady předchozího rozhodnutí ministra kultury č.j. MK 78898/2016 OLP ze dne 22. 12. 2016, pro které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 11A 1/2017-388 ze dne 15. 3. 2018.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury, jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námítkám v rozkladu uvedeným.

Shledal jsem, že Ministerstvo kultury shromáždilo všechny potřebné podklady a na základě jejich řádného vyhodnocení dospělo k závěru, který v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnilo, že Konopná církev nespĺňuje zákonem stanovené podmínky vymezení církve a náboženské společnosti podle § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. a proto nemůž být registrována.

Konkrétně byly z dokumentů zaslaných účastníkem řízení zjiřtěny následující skutečnosti charakterizující věrouku Konopné církve: Posláním Konopné církve je šíření vzdělanosti a víry v prospěšnost konopí. Užívá heslo „Jsme škola, banka a pojiřt'ovna“. Základními aspekty víry jsou: „Konopí není prekurzor. Konopí je dar od Boha! Pěstuj lásku a dobré zdraví. Konopí je dar pro lidstvo a slouží také jako prostředek komunikace s dobrem, které je v každém z nás. Konopí je lék a nejužitečnější národohospodářská plodina“. Konopná církev neomezuje víru členů „ať v jakéhokoliv Boha, Alláha, Budhu, Ježiše nebo v sebe

sama“. Posláním Konopné církve je i zastupování jejích členů ve věcech ochrany zdraví a ochrany před diskriminací.

Dále bylo znaleckým posudkem znalce doc. PhDr. Davida Václavíka, Ph.D. doloženo, že podstatou učení Konopné církve je rehabilitace konopí jako významné kulturní a všestranně využitelné plodiny. Znalec k tomu uvedl, že ve světě existují i jiná náboženská hnutí či kultury, v nichž významnou roli hraje uctívání posvátné rostliny, nicméně ta jsou vždy propojena s širěji založeným postojem ke světu, zejména pak s pojetím člověka, jeho postavením a rolí v přírodě a v neposlední řadě právě se sakralizací přírody. Z dokumentů, předložených ministerstvu pro registraci Konopné církve, jednoznačně vyplývá, že jádrem „učení“ je rehabilitace a tím i legalizace užívání konopí pro různé účely.

Výše uvedené lze shrnout právní větou rozhodnutím výboru OSN pro lidská práva ve věci M.A.B., W.A.T. a J.-A.Y.T. proti Kanadě, a to, že „víra spočívající primárně nebo výlučně v uctívání a distribuci drog nemůže být rozumně zahrnuta do rozsahu svobody náboženského vyznání“.

K námitkám rozkladu o nezákonném jednání Ministerstva kultury, zejména pak o průtazích ve správním řízení, vadnému označení účastníka řízení, nevydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, zasílání písemností jak do datové schránky, tak na adresu zmocněnce, nezaslání znaleckého posudku a nevyčkání do dne 21. 3. 2019, kdy má probíhat celková revize zakladatelské listiny a ústavy náboženské společnosti, uvádím následující:

Připomínám, že správní orgán je povinen podle § 19 odst. 1 správního řádu doručovat písemnost, kterou vyhotoví, prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky účastníka řízení. Teprve není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji podle § 19 odst. 2 správního řádu doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokud by byla písemnost doručena způsobem, který ne zcela odpovídá znění zákona, je třeba při posuzování účinků takového doručení vycházet z toho, že účelem právní úpravy doručování je to, aby se účastník řízení s písemností seznámil. Neoznámení písemností zákonem stanoveným způsobem se tedy nemůže dovolávat ten, který se s touto písemností prokazatelně seznámil. Konstatuji, že účastník se s napadeným rozhodnutím prokazatelně seznámil, což je zřejmé z potvrzení o doručení rozhodnutí do datové schránky spolku Cannabis is The Cure, z.s., kam si účastník vyžádal doručování. Dále je to zřejmé z obsahu rozkladu, kde účastník podrobně polemizuje s obsahem napadeného rozhodnutí.

Dále konstatuji, že při podání návrhu na registraci Konopné církve dne 14. 7. 2016 požadoval účastník řízení doručování poštovní přepravou na adresu Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc. Současně v tomto podání členové přípravného výboru určili, že je „Dušan Dvořák... osoba jednající za KC s MK ČR s korespondenční adresou na zmocněnce Cannabis is The Cure, z.s., Open Royal Academy, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc (privátní adresu nepoužívat!)“. V podání účastníka řízení ze dne 28. 8. 2016 tento sděluje, že je zastoupen „nevládní organizací Cannabis is The Cure, z.s., v zastoupení předsedy správní rady Dušana Dvořáka, IČ: 266 70 232, korespondenčně adresovat Open Royal Academy, Přichystalova 180/14, 77900 Olomouc“. Na tutéž doručovací adresu žádá účastník řízení doručovat v rozkladu proti rozhodnutí MK ze dne 11. 8. 2016, v podání z 1. 10. 2016, 3. 10. 2016 a 5. 10. 2016. Teprve v e-mailovém podání ze dne 5. 12. 2016 uvádí: „Děkujeme předem za laskavost, že podání přijmete současně také prostřednictvím osobní datové schránky předsedy Cannabis is The Cure, z.s. Dušana Dvořáka a nebudete podání vymáhat po Cannabis is The Cure, z.s.“. Rozhodnutí o rozkladu převzal účastník řízení osobně na

doručovací adrese. Jelikož i v podání ze dne 14. 8. 2018, nazvaném „Doplnění odůvodnění kasační stížnosti“, podané v právním zastoupení advokátem, je sídlem účastníka řízení dosavadní doručovací adresa. Z tohoto důvodu správní orgán následující výzvu k doplnění návrhu na registraci KC ze dne 24. 8. 2018 zaslal na požadovanou doručovací adresu. Až v podání účastníka ze dne 1. 11. 2018 s názvem „Předžalobní upomínka na nečinnost a nezákonná rozhodnutí ministerstva a ministra kultury“ uvádí text „Vždy jen a pouze datovou schránkou asociace Cannabis is The Cure, z.s., ID: 4ex7c9p“. Z tohoto důvodu zaslal správní orgán dokument vyrozumění o zaslání výzvy k doplnění návrhu na registraci Konopné církve ze dne 20. 11. 2018 jak do datové schránky, tak i na doručovací adresu, kde účastník řízení obsílku dne 26. 11. 2018 převzal. Oznámení o ukončení shromažďování podkladů rozhodnutí v řízení o registraci KC a možnost nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci ke shromážděným podkladům již byla zaslána pouze do datové schránky.

K namítané délce správního řízení již Městský soud v Praze v rozsudku čj. 11A 1/2017 ze dne 15. 3. 2018, uvedl, že lhůta k vydání rozhodnutí fakticky dodržena nebyla, tato skutečnost však v daném případě neměla vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Shledal jsem, že po doručení citovaného rozhodnutí soudem se Ministerstvo kultury zabývalo veškerými předloženými dokumenty, které mu účastník poskytl a které jsou nezbytné pro registrační řízení.

Tvrzení účastníka řízení, že správní orgán je podle ustanovení § 71 správního řádu povinen ustanovit znalce do 30 dnů od zahájení řízení, není pravdivé, neboť takovou povinnost toto, ani jiné ustanovení správního řádu správnímu orgánu neukládá. Ministerstvo kultury nebylo v řízení o návrhu na registraci KC nečinné. Na délku správního řízení mělo největší vliv řízení před správním soudem, který rozhodoval o žalobě podané účastníkem řízení a dále neodstranění nedostatků návrhu na registraci Konopné církve, ke které Ministerstvo kultury účastníka opakovaně vyzývalo.

Námítku účastníka, že mu Ministerstvo kultury nezaslalo znalecký posudek, jsem neshledal jako důvodnou. Dosavadní korespondence účastníka řízení neobsahuje žádost správnímu orgánu o doručení kopie znaleckého posudku. Ostatně se s tímto znaleckým posudkem mohl seznámit ve lhůtě, kterou měl stanovenou Ministerstvem kultury od 3. 1. 2019 do 16. 1. 2019.

Pokud účastník v rozkladu namítá, že Ministerstvo kultury nevyčkalo do 21. 3. 2019, kdy má probíhat celková revize zakladatelské listiny a ústavy náboženské společnosti Konopné církve, mohl požádat správní orgán o přerušení správního řízení do uvedeného data, než bude mít k dispozici revidované zakladatelské listiny a ústavu Konopné církve. V tomto směru považuji za zásadní, že účastník podává vzájemně se vylučující protichůdné návrhy, když na jedné straně napadá Ministerstvo kultury z průtahů řízení, na straně druhé požaduje, aby Ministerstvo kultury vyčkalo do 21. 3. 2019, kdy má účastník řízení revidovat své dokumenty. Účastník řízení by měl vzít na vědomí, že registrační řízení je řízení, zahajované na základě žádosti účastníka řízení, kterým se účastník řízení domáhá, aby mu správní orgán správním rozhodnutím přiznal určité oprávnění. S prováděním úkonů ve správním řízení nemá účastník řízení jen procesní práva, ale i procesní povinnosti. Správní orgán nemůže bez jeho výslovné žádosti o přerušení řízení vyčkávat, zda vůbec tyto dokumenty v uvedený termín správnímu orgánu doručí a zda budou již bez vytýkaných nedostatků. Na druhou stranu účastník řízení zasílal ministerstvu řadu písemností, které většinou neobsahovaly žádné, pro řízení o registraci církve, podstatné skutečnosti, např. „Zápis valné hromady členů asociace Cannabis is The Cure z.s. a sněmu European Ecumenical Church of Nature...“,

„Návrh na zápis změny zapsaných údajů do spolkového rejstříku“, čestná prohlášení k provedení změn v rejstříku, „Doplnění odůvodnění kasační stížnosti“, usnesení Krajského soudu v Ostravě, týkající se spolkového rejstříku, vedeného tímto soudem, apod.

Mám tak za to, že z průběhu správního řízení, zejména ze zaslaných podání účastníka řízení, lze podle názoru správního orgánu soudit, že se účastník řízení neseznámil s požadavky církevního zákona na registraci církve a náboženské společnosti a ani neměl v úmyslu návrh na registraci doplnit o zákonem požadované údaje. Namísto toho však setrval ztěžoval postup správního orgánu zasíláním značného množství rozsáhlých podání, která z naprosté většiny neměla vztah k registračnímu řízení, aby se poté dovolával jím tvrzených průtahů. Vzrůstající počet jeho podání, činěných v průběhu celého správního řízení, vyžadoval od správního orgánu delší čas na zjišťování, zda mají alespoň některá z těchto podání vztah k registračnímu řízení. Správní orgán se v tomto kontextu nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům, které musel učinit, aby se správní řízení dostalo do stavu, kdy je možné vydat rozhodnutí ve věci samé.

Ohledně podání ze dne 3. 3. 2019, kterým účastník doplnil rozklad, kde je navrhováno, aby o výše uvedeném rozkladu rozhodoval ministr (nyní ministryně) spravedlnosti, alternativně ministryně financí, a to s ohledem na vady předchozího rozhodnutí ministra kultury č.j. MK 78898/2016 OLP ze dne 22. 12. 2016, pro které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 11A 1/2017-388 ze dne 15. 3. 2018, uvádím následující: Důvodem pro vyloučení úřední osoby z rozhodování ve správním řízení může být pouze ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu důvodný předpoklad, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. K tomu uvádím, že vady rozhodnutí vytknuté soudem předchozímu ministru kultury nezakládají podjatost současného ministra kultury. Nadto v ust. § 14 odst. 7 správního řádu je stanoveno, že ustanovení o podjatosti se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů, mezi něž patří i ministr kultury. Proto nelze vyhovět výše uvedenému požadavku účastníka, aby o jeho rozkladu rozhodovala ministryně spravedlnosti či ministryně financí.

K návrhu uplatněného v rozkladu, aby ministr kultury řízení přerušil a prostřednictvím Městského soudu v Praze požádal o položení v příloze uvedených 11 předběžných otázek Soudnímu dvoru, které budou uvozeny touto primární předběžnou otázkou: „Je třeba čl. 5 směrnice 2010/5/1535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 Município de Palmela upřesnil, že se nevymahatelnost neoznačeného technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy (požadavky) a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návěťím § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí, a nemohou nevymahatelnost daných technických předpisu de facto odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?“ a dále k návrhu, aby ministr kultury rozhodnutí dne 28. 1. 2019, č.j. MK 8004/2019 OC pro výše uvedené nezákonné rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu zrušil a věc se závazným právním názorem vrátil zpět k novému projednání s tím, že ministerstvo je povinno nejprve vyčkat na doložení změn zakladatelských listin sboru s termínem zpracování do 21.3.2019 a termínem k odeslání ministerstvu do sedmi dnů ode dne 21. 3. 2019 a konečně k návrhu, aby ministr kultury přikázal ministerstvu nadále používat v označení sboru název Chrám Přírody v souladu s § 127 občanského zákoníku a § 37 odst. 2 správního řádu, uvádím, že tím účastník

fakticky rozšiřuje a modifikuje svou žádost o registraci, takové rozšíření žádosti je však ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu přípustné pouze do vydání prvoinstančního rozhodnutí ve věci žádosti, nikoliv však následně v rámci rozkladu proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Proto nelze výše uvedeným návrhům vyhovět.

Připomínám, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci neobstojí námitky jako celek. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“ (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 221/2014 – 43 – bod č. 41).

Ve smyslu výše uvedené judikatury konstatuji, že ostatní skutečnosti, které vyplývají z napadeného rozhodnutí Ministerstva kultury a řízení, jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a shledal jsem, že pro výrok tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

S ohledem na výše uvedené jsem dospěl k závěru, Konopná církev nesplnila zákonem č. 3/2002 Sb. stanovené podmínky, aby mohla být zaregistrována jako církev a náboženská společnost.

Mám tak za to, že Ministerstvo kultury napadeným rozhodnutím důvodně zamítlo registraci Konopné církve, přičemž důvody pro zamítnutí registraci se podatelí rozkladu nepodařilo vyvrátit. Zároveň jsem neshledal důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí či pro vyhovění dalším návrhům účastníka uplatněným v rozkladu. Nezbylo mi tak než rozklad ve všech jeho částech zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph.D., v. r.
ministr kultury

otisk úředního razítka

Cannabis is The Cure, z.s., ID datové schránky: 4ex7c9p

Na vědomí obdrží: Ministerstvo kultury, OC, zde